

tilstrækkelig godtgøres, at Forhandlings- eller Udskænkningensretten ikke har været udøvet i den paagældende Afgiftsperiode.

Adkomsten bortfalder, foruden ved ifølge § 35 eller § 36 ved Dom at blive kendt forbrudt, tillige, naar Adkomsthaveren dømmes til Strafarbejde eller for Betleri, Løsgænger, for de i Straffelovens 23de og 26de Kapitler og Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 § 3, 1ste og 2det Stykke, ommeldte Forbrydelser eller efter midlertidig Lov af 1. April 1911 § 1, jfr. Straffelovens § 203, og efter dens §§ 4, 5 og 6 til mindst Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbejde eller i mindst 2 Maaneder til Fængsel paa sædvanlig Fangekost.

Forbryder nogen sin Næringsadkomst, bortfalder Beføjelsen til at drive Næringen straks, naar endelig Dom er faldet. Dommen skal af vedkommende Domstol meddeles den Myndighed, der har udstedt Næringsadkomsten.

I København og Købstæderne kan Kommunalbestyrelsen og paa Landet Amtsraadet efter indhentet Erklæring fra de i Sagen interesserede Sogneraad bestemme, at en Adkomst til Beværtning, til Gæstgiveri paa Landet og til Handel med stærke Drikke mod Erstatning efter § 43 skal inddrages 1) for at bringe Antallet af Beværtninger ned eller 2) for at overdrage Bevillingen til et i Overensstemmelse med § 13, 2det Stykke, ledet Selskab eller 3) for at standse Driften af en Forretning, hvis Beliggenhed, Lokale eller Driftsmaade gør det ønskeligt, uden at der dog er tilstrækkelige Betingelser for ad anden Vej at faa Driften standset (§§ 8 og 36).

§ 43.

Der tilkommer ikke den, der har Bevilling til Gæstgiveri eller Beværtning, Erstatning i Anledning af, at Bevillingen ikke efter Aaremaalets Udløb fornyes, medmindre der udtrykkelig i Bevillingen er givet ham Tilsagn herom. Et saadant Tilsagn skal dog af Kommunalbestyrelsen for den Kommune, i hvilken den paagældende Næring drives, undtagelsesvis, naar ganske særlige Omstændigheder taler derfor, kunne gives saavel Bevillingshaveren som Ejeren af den Ejendom, i hvilken Næringen drives; saadant Tilsagn er uforbindende overfor Bevillingshaveren, saafremt Ikke-Fornyelsen skyldes, at han ikke anses for at opfylde den i § 4 Nr. 6 for Opnaaelse af Bevilling satte Betingelse.

Erstatning i Tilfælde af Ekspropriation (§ 42, sidste Stykke) eller i Henhold til derom meddelt Tilsagn (§ 43, 1ste Stykke) fastsættes af en Kommission, bestaaende af 2 i Byerne af Kommunalbestyrelsen og paa Landet henholdsvis af Amtsraadet og Sogneraadet valgte Medlemmer, 2 af Indenrigsministeriet valgte Medlemmer og en af Indenrigsministeriet valgt Formand.

Erstatningen, der udredes af Kommunens Kasse, kan ikke overstige de til Etablering, Overtagelse og Udvidelse af Forretningen medgaaede Udgifter med Fradrag af, hvad der maatte være indtjent udover et passende Vederlag for Arbejde og Risiko.

I øvrigt bliver Erstatningen at fastsætte efter billigt Hensyn til alle Omstændigheder. Dog skal Erstatning ikke ydes for den Værdiforøgelse, som er foraarsaget ved Stats- eller kommunale Indskrænkninger i Antallet af konkurrerende Virksomheder, og Hensyn bliver at tage til Værdien af den Næringsvirksomhed, som endnu staar Adkomsthaveren aaben efter Tabet af den ufornyede eller eksproprierede Bevilling.

Saafremt den næringsberettigede er dømt til at have sin Næringsadkomst undergivet Politiets Bestemmelse (§§ 35 og 36), skal der ved Erstatningens Fastsættelse tages Hensyn hertil, og i intet Tilfælde maa der tillægges den næringsdrivende mere end Halvdelen af det Beløb, han uden denne Omstændighed vilde have haft Krav paa.